

[Kurt Hansen.]

vis ordet „beskæftigelsesplan“ som en plan, der hovedsagelig skal indeholde de kæmpe-mæssige trafikprojekter, såsom Saltholm, Storebæltsbroen, den københavnske undergrundsbane, Vestamager osv., som VS er imod. Og der kan vel også indgå forskellige elementer af direkte eller indirekte subsidier til forskellige brancher, som vi også har erklæret os som modstandere af. Vi kan således ikke stemme for DKPs forslag om motiveret dagsorden, men vil afholde os fra at stemme.

Beskæftigelsesinitiativerne tager vi stilling til ét for ét, og det skal aldrig mangle på VS' støtte, hvis initiativet er til gavn for lønarbejderne. Det har vi påpeget gentagne gange, når vi har diskuteret lignende mastodontprojekter som Store Bælt osv. Vi har sagt: byg de boliger, byg de skoler, byg de institutioner og lav de rekreative områder, så skal VS være med. Og det står helt udokumenteret, at disse initiativer, som VS har peget på, skulle give mindre arbejde end de mastodontprojekter, som ikke er i lønarbejdernes interesse.

Men én ting til allersidst: vi vil heller ikke være med til at tilsløre, at den mest effektive kamp mod arbejdsløsheden er arbejderklassens egen kamp. Som jeg var inde på i mit sidste indlæg, vil VS under alle omstændigheder være med til at støtte den kamp, der foregår for at løse krisen på arbejderklassens egne betingelser og ikke på kapital-ejernes.

(Kort bemærkning).

**Forespørgeren (Knud Jespersen) (DKP):**

Jeg må lige sige, at selv om man har lånt noget fra vores dagsorden, kan vi ikke støtte fremskridtspartiets variant, for vi går jo den diametralt modsatte vej.

Når jeg overhovedet tager ordet nu, skyldes det disse gribende beretninger om, hvordan man løste beskæftigelsesproblemerne under socialismen. Der var ikke nationaliseret nok, forstod jeg, produktiviteten var heller ikke tilstrækkelig effektiv. 15 mand om at sælge én grammofonplade, det kan give beskæftigelse, det anerkender jeg blankt, men vi har jo de forhold her i vores land, at somme tider arbejder 15 mennesker ikke for hinanden, men for én person, og

denne ene person beriger sig derpå med en meget højere produktivitet.

Så vil jeg nok sige, at når Chaplin bliver draget ind sammen med min ringhed, mangler der vel to ting i hr. Auken fremstilling. For det første var det ikke mig, der sagde i fjor, den 10. maj, at inden året var omme, ville alle være i arbejde. Det var statsministeren. For det andet var det ikke mig, der sagde den 12. maj d. å., at arbejdsløsheden kan afskaffes. Det var økonomiministeren. Derimod har jeg givet nogle forslag til, hvordan den kunne afskaffes, og det står der bare meget lidt om i denne dagsorden, for at man skulle have en rimelig mulighed for at tage den. Jeg forstår, at hr. Auken gjorde sig skyldig i den tredje fortalelse, da han sagde, at han kom til at tænke på.

**Poulsgaard (FP):**

Det er hr. Auken, der kalder mig herop. Den sædvanlige smøre, vi fik, at vi var alt det dér, de pæne ord, som socialdemokratiet kan svinge sig op til. Og hr. Auken spurgte, om der var nogle i fremskridtspartiets folketingsgruppe, sådan forstod jeg det, der havde levet af understøttelse. Det har undertegnede i en uge, hr. Auken, da stod jeg og huggede hul i isen i en fiskedam. Jeg fik ansættelse på én udtrykkelig betingelse — jeg begik måske en lovovertrædelse, men så lad det bare komme offentligt frem — jeg sagde til arbejdsgiveren: jeg vil prøve det en uge, og hvis det er sådan, at jeg ikke kan tjene mere ved det, end jeg kan få i understøttelse, så vil jeg have en fyreseddel. Efter en uges forløb, hvor jeg havde stået 8 timer og knoklet med det her is, gjorde jeg mit regnskab op. Jeg havde tjent 15 kr. mere, end jeg kunne få i understøttelse. Dertil skulle jeg så lægge kørselsudgifter og det tøj, jeg sled på, så jeg holdt altså op igen, men så fik jeg ikke understøttelse, jeg blev fodermester. Men der var altså en for ringe forskel på det, man kunne få i understøttelse, og så lønnen for det arbejde, jeg stod og udførte.

Der er blevet sagt mange fagre ord her i dag, og fagre ord fryder mangt et hjerte, men de løser bare ingen problemer. Man skulle tro, at de, der gik herinde bag de tykke mure, er fuldstændig immune, at fornuften lades ude, når man kommer herind.